

“Kulum beni nasıl tanırsa, onunla öyle muamele ederim.” buyruluyor. Fakat insanların çoğu Allah’ı bilmiyor ve tanımıyorlar. Bu hadis-i kudsî sadece inananları mı ilgilendiriyor?

Bu hadis-i kutside mümine en ileri seviyede bir teslim ve tevekkül dersi verilmektedir.

Bir hadis-i şerifte, **“Allah’a karşı hüsnüzan ibadettir.”**, bir hadis-i kutside de **“Rahmetim gazabımı geçti.”** buyruluyor. Buna göre insan, başına gelen sıkıntıların musibetlerin altında kendisi için bilemeyeceği nice rahmetler bulunabileceğini düşünmeli ve Rabbine hüsnüzan ederek o olayı hayra yormalıdır. Böyle bir kuluna da Allah rahmetiyle mukabele eder, o musibeti onun hakkında büyük hayırlara vesile yapar; kulun derecelerini artırır. Bu gibi hadiselerde kadere itiraz eden, Allah’ın rahmetini hiç düşünmeyen kimse İlahi rahmetten hissesini alamaz. Rabbinin o olaylarda saklı rahmetini düşünmediği için bu anlayışına göre muamele görür. Üstad’ın, **“Rahmete itiraz eden rahmetten mahrum kalır.”** diye haber verdiği zümreye dahil olur.

Nur Külliyyatından aşağıda takdim ettiğimiz iki parça bu soruya güzel bir cevaptır:

“Hem insanın hodgâm hevesatı ve süflî ve akibeti görmeyen hissiyatı, kâinatta cereyan eden rahmaniyet ve hakîmiyet ve rububiyet kanunlarına mikyas ve mehenk ve mizan olamaz. Kendi âyinesinin rengine göre görür. Merhametsiz siyah bir kalb; kâinatı ağlar, çirkin, zulüm ve zulümat suretinde görür. Fakat iman gözüyle baksa; yetmiş güzel hulleleri giymiş bir cennet hurisi gibi, rahmetler ve hayırlar ve hikmetlerden dikilmiş yetmiş binler güzel libasları birbiri üstüne giymiş, daima güler, rahmetle tebessüm eder bir insan-ı ekber ve ondaki insan nev’ini bir kâinat-ı suğra ve herbir insanı bir âlem-i asgar müşahede eder.” ([Şualar, On Beşinci Şua](#))

“Evet küfrün tazammun ettiği cehennem-i maneviyeye bak! اَنَا عِنْدَ طَرْنِ عَبْدِي بِي Hadîs-i Kudsîsi sırrınca, Cenab-ı Hak kâfirin zan ve itikadını daimî bir azab-ı elîme kalb eder. Sonra, iman ve yakîn ile, Cenab-ı Hakk’ın likasından sonra, rızasından sonra, rü’yetinden sonra mü’minler için hasıl olan lezzetlerin derecelerine bak!” ([Mesnevî-i Nuriye, Onuncu Risale](#))